

ת"פ 590/06/16 - מדינת ישראל נגד משה בזק, מדינת ישראל, נגד, אבי בזק, יוסי בזק

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 590-06-16 מדינת ישראל נ' בזק

ת"פ 40883-06-16 מדינת ישראל נ' בזק ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אדם סרי מפרקליטות מחוז
חיפה - פלילי

נגד

הנאשם

1. משה בזק ע"י ב"כ עו"ד איגור גלידר

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אדם סרי מפרקליטות מחוז חיפה -
פלילי

נגד

2. אבי בזק

3. יוסי בזק

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מסרי

גזר דין

1. ביום 29.5.17 הורשעו שלושת הנאשמים, נאשם 1- משה בזק, נאשם 2- אבי בזק, ונאשם 3 - יוסי בזק (למען הסדר יצוין שמבחינה דיונית מדובר בשני תיקים שאוחדו - 590-06-16 ו- 40883-06-16) לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1)+(2) + 29 לחוק העונשין, ואיומים לפי סעיפים 192 + 29 לחוק העונשין. הנאשמים זוכו מעבירה של החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) + 29 לחוק העונשין והדחה בחקירה לפי סעיף 245(ב) + 29 לחוק העונשין.

2. פרטי המקרה מתוארים בהרחבה בהכרעת הדין, כאשר בתמצית, מדובר בעבירות שבוצעו עת הנאשם 1 והמתלונן התאמנו זה לצד זה בחדר כושר בקרית מוצקין, כאשר בין השניים התפתחו חילופי דברים, בעקבותיהם בוצעו העבירות על-ידי הנאשמים. למתלונן נגרמו חבלות שכללו שברים בפניו וחתכים.

טענות המדינה לענין העונש

3. המדינה טענה שמדובר בעבירות שהעונשים המירביים הקבועים בגין הן 14 שנות מאסר ו-3 שנות מאסר בהתאמה. המדינה עתרה למתחם ענישה שנע בין 3-5 שנות מאסר לכל אחד משלושת הנאשמים

עמוד 1

כאשר נטען שרמת המעורבות שלהם באירועים היתה דומה עד זזה ועל כן יש לקבוע לכל אחד מהם אותו מתחם ובנוסף, מאסרים מותנים ותשלום פיצויים. נטען שמבחינת נסיבות המקרה הרלבנטיות למתחם כי התקיימו אותן נסיבות ביחס לשלושת הנאשמים. נטען שתקיפת המתלונן אירעה על רקע ייכוח של מה בכך, על שלט הטלוויזיה בחדר הכושר, ושקשה לדמיין "תירוץ יותר מגוחך" כהצדקה לנקיטה באלימות. נטען שהעבירות בוצעו ללא התגרות קודמת מצד המתלונן ובענין זה הפנה ב"כ המדינה לסרטון האבטחה שהוגש במהלך ההוכחות. נטען שהעבירות בוצעו כאשר המתלונן הוא למעשה עם ה'גב אל הקיר', תרתי משמע ולא היתה לו יכולת לברוח. צוינו לחומרה יחסי הכוחות של ארבעה בני אדם נגד המתלונן לבדו כאשר לא נגרמה כל חבלה חמורה לתוקפים אלא למתלונן בלבד. המדינה חזרה וטענה שחלקם של הנאשמים 2 ו- 3 לא היה פחות מזה של נאשם 1, אלא היפוכו של דבר, שנראה בסרט, ושגם המתלונן העיד על כך, שמי שהיכה אותו היה יוסי. נטען עוד שבסרטון נראה באופן ברור שבחזית מול המתלונן נמצאים הנאשמים 2 ו- 3, זאת על אף שהוויכוח הראשוני היה עם נאשם 1. המדינה טענה שלא ניתן לקבוע מי מבין השלושה היה הדומיננטי. נטען שהתקיפה הופסקה רק עקב התערבות המאבטח ואנשים נוספים שהיו במקום וכי אין לזקוף זאת לטובת הנאשמים. המדינה חזרה וטענה שבהכרעת הדין הועדפו עדויותיהם של עדי התביעה על פני אלו של הנאשמים, וכי אחד הנאשמים (2 או 3) עוד ניסה לתקוף את המתלונן עם משקולת. נטען שנגרם נזק קשה למתלונן שנוזקק לטיפול ממושך וב"כ המדינה הפנה להצהרת המתלונן שנוזקק גם לטיפול פסיכולוגי.

4. נטען שהפסיקה תומכת במתחם לו עתרה המאשימה ואוזכרו ת"פ 26425-03-15 **מדינת ישראל נ' עדי עובד בן עמי** (26.11.15), שם הוגדר מתחם של 3-5 שנות מאסר בפועל והוטלו 42 חודשי מאסר בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות שכלל התזת גז ותקיפה על ידי שניים או יותר. באותו מקרה הנאשם שהיה התוקף העיקרי הודה, בשונה מהמקרה כאן, והוא היה בעל עבר נקי ושירות המבחן נתן המלצה חיובית. בע"פ 4225/16 **מוחמד קדאח נ' מדינת ישראל** (13.10.16), בגין תקיפת שכניהם על רקע סכסוך שבוצעה ע"י המשיבים (אב ושני בניו) הורשעו המשיבים במסגרת הסדר טיעון בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 ביחד עם סעיפים 335(א)(1), 335(א)(2) ו- 29 לחוק העונשין (3 עבירות) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות לפי סעיף 380 יחד עם סעיפים 382(א) ו- 29 לחוק העונשין (נגד חלק מהמשיבים בלבד), פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 לחוק ביחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק והיזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק יחד עם סעיף 29 נגד חלק מהנאשמים. באותו מקרה היו שני אירועים: בראשון, הותקף המתלונן באמצעות אלות וניזוק רכבו. למחרת הנאשמים תקפו את אחיו של המתלונן ובן משפחה נוסף במהלך קטטה שהתפתחה באמצעות אלות וחפצי מתכת קהים. צוין שגם לנאשמים נגרמו נזקים גופניים. הערכאה הדיונית קבעה מתחם ענישה שבין 12-30 חודשי מאסר בפועל. בערעור הועלה המתחם לרף שבין 24-48 חודשי מאסר בפועל. על האב הוטלו 33 חודשי מאסר בפועל, ועל בניו 24 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 5576/10 **פלוני נ' מ"י** (14.4.2011) הורשעו המערערים לאחר ניהול הוכחות בגין עבירה של תקיפה בצוותא כשהתוקף מצויד בנשק קר לפי סעיפים 333 ו- 335 לחוק העונשין ובתקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 לחוק יחד עם סעיף 382(א) לחוק. העבירות בוצעו על ידי המערערים ואדם נוסף, ששתו לשוכרה בפארק עירוני, כלפי שלושה צעירים, עוברי אורח מקריים, שניים מהם קטינים שהותקפו באכזריות - בין היתר באמצעות בקבוק שתיה חריפה- וללא סיבה על ידם. שירות המבחן המליץ על ענישה מקלה אולם הערכאה הדיונית הטילה 4 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון ברב דעות לא התערב בענישה. בע"פ 5153/13 **פלוני נ' מ"י** (13.1.2014) הורשע המערער במסגרת

הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בעקבות ריב שכנים. המערער ואחיו תקפו את המתלונן תוך שימוש בנשק קר - מקלות עץ ואת חפירה - בעקבות מריבה על הנחת כבל אינטרנט על גג המתלונן. הערכאה הדיונית הטילה 3 שנות מאסר בפועל על המערער. הערעור על חומרת העונש נדחה כאשר צוין כי טווח הענישה במקרים דומים במסגרת הסדר טיעון נע בין 18-24 חודשים, אך צוינה מגמת ההחמרה בענישה.

5. נטען כי בתוך מתחם הענישה ניתן להבדיל בין הנאשמים מפאת קיום עבר פלילי אצל הנאשם 1, לעומת נאשמים 2 ו-3 שהם נעדרים עבר פלילי. כך התבקש לגזור עונש בחלק העליון של רף הענישה על הנאשם 1 וברמה בינונית על הנאשמים 2 ו-3. צוין כי התסקירים של נאשמים 2 ו-3 היו שליליים ונטען שאין מקום להקל עליהם מפאת רקעם הנורמטיבי, אלא שמעשיהם על רקע זה מקבלים משנה חומרה.
6. הוזכר כי הנאשם 1 שהה במעצר 19 ימים בין 19.5.16-7.7.16 (הטעות בפרוטוקול). הנאשמים 2 ו-3 היו עצורים כל אחד 6 ימים, בין 15.6.16-20.6.16.

טענות הנאשם 1 (משה בזק) לעניין העונש

7. בטיעוניו הזכיר הסניגור שמדובר בתקיפה שארכה זמן קצר בלבד ושהחבלות שנגרמו למתלונן לא כללו דקירות או חתכים. הוזכר בנוסף שבתגרה נטלו חלק אנשים נוספים בנוסף על הנאשמים. נטען, בלי להקל ראש בדבר, שלמתלונן לא נגרמו פגיעות חמורות, כעולה מהמסמכים הרפואיים, ושלא היה צורך בהתערבות כירורגית. נטען שאמנם נכון הוא שהנאשמים הורשעו לפי סעיפים 333 + 335 לחוק העונשין, אך נטען שבאותה מידה ניתן היה להאשימם בתקיפה לפי סעיף 380 לחוק.
8. ביחס לנאשם 1, הזכיר הסניגור את קורות חייו כפי שתוארו בתסקיר על היבטיו החיוביים. הסניגור טען שיש לקחת בחשבון שהאירוע התחיל ביוזמת המתלונן ושאין לבוא בטרזניה כלפי הנאשם שהזכיר זאת בפני שירות המבחן ונטען שייתכן שמסיבה זו נקבע בתסקיר שהנאשם אינו מקבל אחריות. נטען שהמלצת שירות המבחן ביחס להטלת מאסר בפועל, אינה נובעת בהכרח מממצאי התסקיר. הסניגור הוסיף טענות כנגד מסקנות התסקיר לגבי היעדר חלופות עונשיות שבכוחן להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ונטען שמדובר במסקנה סתמית ובלתי מבוססת. בעניין תהליכי שיקום פוטנציאליים אוזכר עפ"ג 69615-07-17 **גיא נוסקוב נ' מדינת ישראל** (19.10.2017), שם אוזכר דו"ח ועדת דורנר והמלצותיו והיעדר התועלת בהסתמכות יתרה על מאסרים ובייחוד על מאסרים ארוכים.
9. נטען שעיון ברישום הפלילי של הנאשם 1 מעלה שלמעלה מזה 10 שנים לא נרשמו לחובתו ביצוע עבירות וצוין שהוא מעולם לא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח. הוזכר שהנאשם הוא אדם מבוגר יחסית, כבן 57. הסניגור ביקש להסתמך על עדויות האופי שניתנו לטובתו. ביחס לחלקו בעבירה נטען שאף לשיטת המאשימה, לנאשם 1 חלק לא דומיננטי בביצוע העבירות.
10. ביחס למתחם הענישה ההולם, נטען שהמאשימה לא דייקה בפסיקה שהביאה, כאשר נסיבות אותם מקרים היו חמורים מנסיבות המקרה דן ועל כן נקבעו מתחמים כפי שפורטו בטענות המדינה. עוד הוסף, כי על אף חומרת העבירות באותם מקרים, הוטלו עונשים מתונים יחסית. הסניגור טען שבמקרה דן, מתחם הענישה צריך להתחיל בענישה הצופה פני עתיד ולהגיע עד לענישה מירבית של שנתיים מאסר.

11. נטען עוד שהנאשם 1 הפנים את הפסול במעשיו ונטען באופן חלופי שיש לחרוג ממתחם ענישה מחמיר ולאפשר לנאשם שיקום, כאשר הסניגור טען שגם שיקום התא המשפחתי מהווה שיקול בענייני שיקום. נטען שאין צורך או הצדקה להטיל מאסר בפועל, ובין היתר הסתמך הסניגור על המצוקה והצפיפות שבבתי הסוהר.

טענות הנאשמים 2 ו-3 לעניין העונש

12. הסניגור טען שהענישה היא לעולם אינדוידואלית. נטען שהנאשמים, אבי ויוסי, לא מנהלים את חייהם לפי קודים עברייניים ושהם לא עסקו בפלילים מעולם. נטען שמדובר באנשים נורמטיביים. הוגשו ביחס לכל אחד מהם תעודות רבות המצביעות על הישגים בתחומי השירות הצבאי, לימודים, והכשרה מקצועית.

13. ביחס לאבי צוין עוד שהוא התחתן לאחרונה ונולד לו בן. הסניגור התייחס לתסקירים וטען שעל אף שלא הומלץ על תהליך שיקומי, מצביעים התסקירים על ניהול חיים נורמטיביים. נטען ששני הנאשמים לקחו אחריות על מעשיהם והביעו חרטה והסכימו אף לפצות את המתלונן ונקטו פעולות לשם כך. נטען שמדובר במעידה חד-פעמית ושלא התלוו עבירות נוספות לזו שנמצאת בכתב האישום. נטען ששני הבנים פעלו כיוון שאביהם היה מעורב באירוע וזאת מבלי להצדיק את מעשיהם. הסניגור טען שיש לקחת בחשבון את ההיסטוריה האישית שלהם וחייהם הנורמטיביים וביקש להטיל ענישה צופה פני עתיד ולהטיל ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות.

פסיקה שאזכרה על ידי הסניגוריה

14. אוזכר ת"פ (ת"א) 4639/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.6.2012), שם בגין אירוע חמור, בו שלושה נאשמים-שוטרים עצרו רכב בו נהג אזרח ממוצא ערבי, רוקנו את תכולת ארנקו, הכניסו אותו לרכבם, אזקו את ידיו והיכו אותו בכל חלקי גופו ובעטו בו ועוד הוסיפו והשתמשו בבקבוק מים לעשות כן נגזר על כל אחד מהם שישה חודשי מאסר על תנאי ופיצוי בסך 1,500 ₪ בלבד.

15. בת"פ 27537-11-09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.1.2012), נאשם ששירת כחוקר בתחנת משטרה איים על מתלונן במהלך חקירה, באמצעות אלה, סתר לו, היכה אותו ברגליו, בראשו, ובגבו באמצעות האלה וגרם לו לחבלות של ממש. נגזרו עליו שלושה חודשי מאסר על תנאי ו-500 ₪ קנס.

16. בת"פ (י-ם) 1288/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.1.2012), שני נאשמים שהיו שוטרי סיור היכו מתלונן בכל חלקי גופו באמצעות ידיהם, רגליהם, וחפץ כלשהו. נגזרו עליהם חמישה חודשי מאסר על תנאי ופיצוי בסך 3,500 ₪.

17. בת"פ 22401-06-10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.7.2012), הנאשם יחד עם שני שוטרים נוספים הכניסו את המתלונן לניידת. הנאשם אזק אותו, הרביץ לו בפניו ובהמשך היכה אותו באמצעות כת נשקו, חנק אותו והיכה אותו באגרופים. בערעור (ע"פ 45132-05-12) נותר על כנו העונש שהוטל חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

18. יוער כי בכל מקרים שלעיל מדובר באלימות שהופעלה על ידי שוטרים - סיטואציה השונה בעיני באופן מהותי מהמקרה דנן.

19. בת"פ 31883-04-15 **מדינת ישראל נ' פמ** (18.10.2017) הורשע הנאשם בתקיפת אשתו באמצעות מקל עץ, כאשר הוא היכה אותה בידיה ובראשה עד שידה נשברה. נגזרו עליו שישה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות. יוער שהוא הורשע עפ"י הודאתו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 12 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר, אך החליט לחרוג מהמתחם לאור תהליך שיקום שעבר הנאשם ונסיבותיו האישיות, לרבות לקיחת אחריות והבעת חרטה, הכל בהתאם להמלצת שירות המבחן.
20. בת"פ 21512-08-15 **מדינת ישראל נ' אריאל נקש** (27.11.2017), הורשעו שלושת הנאשמים בחבלה בכוונה מחמירה (שניים מהם בעבירות איומים ואחד בהשמדת ראיה בנוסף). באותו מקרה שני הנאשמים רגמו את המתלונן באבנים, היכו אותו בכל חלקי גופו, חנקו אותו ונתנו לו מכות אגרופ. המתלונן אושפז לשלושה ימים. על אחד הנאשמים הוטל שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועל השני מאסר על תנאי. יוער כי מדובר בהליך בו נערך הסדר טיעון חלקי במסגרתו הודו הנאשמים.
21. הסניגור איזכר מקרים נוספים ובהם ת"פ 42857-08-10 **מדינת ישראל נ' יחיא סלאמה** (7.9.2011), שם בגין דקירת אשתו על רקע בגידתה בו הוטלו על נאשם ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בלבד.
22. בת"פ 11703-08-11 **מדינת ישראל נ' יוסף שריף** (3.3.2013), בגין עבירות לפי סעיפים 335 (א)(1) וסעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין, בהן ביצע הנאשם ניסיון דריסה ובהמשך דקירה בעקבות מחלוקת כספית הוטלו ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וזאת למרות שהיה לנאשם עבר פלילי. יוער כי לא מצאתי דמיון רב בין פרטי המקרים האמורים לבין המקרה דנן.

תסקירי המבחן

תסקירו של הנאשם 1 - משה בזק

23. תואר שהנאשם 1 בן 57, עלה לישראל ב-1973, נשוי משנת 1989 ואב לשלושה. הוא סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. עבד משך 20 שנים בתחום הסעות עובדים כעצמאי ולאחר מכן בתחזוקת בניינים גם כעצמאי ולאחר מכן מספר שנים כעצמאי במכירת ממתקים. מזה כשלוש שנים לא מצליח למצוא עבודה.
- תואר קשר זוגי טוב ותא משפחתי נורמטיבי. לחובת הנאשם 1 9 עבירות קודמות (שהתישנו) בתחומי האלימות, הרכוש וחוק הגיוס שבוצעו בין השנים 1982-2005 בגין נגזרו עונשי מאסר על תנאי וקנסות.
24. בתסקיר מעצר ראשון, שירות המבחן התרשם מאדם בעל דפוסי התנהגות אלימים ותוקפניים, אימפולסיבי ובעל נטייה לצבירת כעסים. כמו כן, צוין שבמצבים מורכבים הוא מתקשה לגלות איפוק ולנסות לפתור קונפליקטים באופן רגוע, ולעיתים נותן פרשנות מוטעית להתנהגויות של אחרים וחווה אותם כמאיימים ומגיב בקיצוניות. לצד אלה צוינה התרשמות של תחושות ורגשות שמעידים על עריכת חשבון נפש, רתיעה, הבנה לסיטואציה ויכולת לביטוי אמפטיה כלפי המתלונן. הוערכה סבירות להישנות מקרים דומים כבינונית. בתסקיר סיכום פיקוח צוין שילובו בקבוצת עצורי בית ושהוא התמיד בהגעה למפגשים.
25. צוינה התרשמות שהנאשם 1 אינו לוקח אחריות בדבר העבירות, אך הודה שהיה חלק מקטטה

שהתחילה שלא ביוזמתו. צוינה התרשמות שהנאשם 1 אינו מחובר רגשית לחומרת התנהגותו ותוצאותיה. יצוין שהוא פירט בפני שירות המבחן גרסה עובדתית שלא התקבלה במהלך ההוכחות. בסיכום צוין שהוא מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ואינו תופס עצמו כאדם בעל מאפיינים אלימים או תוקפניים, וכי הבעת האמפתיה כלפי המתלונן אינה מלאה ומושפעת מהמחירים אותם משלמים הוא וילדיו בגין העבירות.

26. באשר לסיכויי שיקום, בשקלול כל הנתונים החיוביים והשליליים, ניתנה הערכת סיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד כגבוהה לצד הכחשת נזקקות טיפולית. בסופו של עניין, נמנע שירות המבחן ממתן המלצות טיפוליות, והומלץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל אשר תהווה סנקציה מחמירה ותבהיר את השלכות המעשים. צוין שבמידה ויטל מאסר, הומלץ על בחינת צרכיו הטיפוליים על ידי שב"ס. כמו כן, הומלץ על פיצוי למתלונן.

תסקירו של נאשם 2 - אבי

27. צוין שהנאשם 2 בן 29, נשוי וצופה ללידת בנו הבכור (שנולד עד לטיעונים לעונש). הוא סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, שירת שירות צבאי מלא בתפקיד כבאי בחיל האוויר והוצג מכתב המלצה ממפקדו. לאחר השירות הצבאי עבד בחברת "פדקס" כבלדר, ובהמשך בעבודות שונות עד שהגיע בשנת 2013 לעבודה כלוחם אש ומדריך כיבוי אש בחברת חשמל שם הוא עובד עד היום. על רקע ההליך הוא הושהה לתקופה מסוימת מעבודתו, ולאחר מכן חזר לעבוד במחלקה אחרת בחברת החשמל. הוא הביע חשש מהשלכות גזר הדין על יכולתו להמשיך לעבוד במקום עבודתו.

28. ביחס לעבירות, צוין שהוא לא לוקח אחריות על ביצועו, ותיאר בפני שירות המבחן גרסה שאינה עולה בקנה אחד עם הכרעת הדין. הוא התקשה להסביר את הפער בין גרסתו לבין הכרעת הדין. ביחס להערכת הסיכון, צוין שמדובר בבחור צעיר, מתפקד, שלאורך השנים שמר על יציבות ועמד בדרישות המסגרות השונות להן השתייך, והוא ללא עבר פלילי קודם וללא דפוסי חשיבה עבריינים. שירות המבחן העריך שמעורבותו בעבירות קשורה למעורבות אביו בהן, הוא לא ביטא אמפתיה למצבו של המתלונן. שירות המבחן התרשם שקיימת רמת סיכון נמוכה להתנהגות תוקפנית ברמת חומרה נמוכה. הנאשם 2 שלל נזקקות טיפולית לאור גרסתו ביחס לאירועים. בנסיבות, שירות המבחן לא המליץ על חלופות ענישה או שיקום, והומלץ כי בנוסף על כל עונש יוטל פיצוי לקורבן.

תסקירו של הנאשם 3 - יוסי

29. ביחס לנאשם 3 צוין שהוא בן 30, רווק ומתגורר עדיין בבית הוריו, ועובד במקצועו כהנדסאי בניין בתפקיד של מפקח אזורי ומנהל שירות לקוחות בחברת "דניה סיבוס" מתחילת 2017. הוא סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, שירת שירות צבאי מלא כלוחם בגולני, לאחר מכן למד בבית הספר להנדסאים בטכניון, ומאז סיום הלימודים עובד בתחום. הוא פוטר מעבודתו בעקבות מעורבותו בהליכים נשוא ההליך, ומתחילת השנה מצא עבודה כפי שפירט. הוא נעדר הרשעות קודמות.

30. הנאשם 3 לא לקח אחריות על מעשיו, ופירט גרסה עובדתית שאינה עולה בקנה אחד עם הכרעת הדין.

31. באשר להערכת הסיכון, צוין שמעורבותו בעבירות קשורה למעורבות אביו בהן. צוינה הערכה לקיום רמת סיכון נמוכה להתנהגות תוקפנית ברמת חומרה נמוכה. הנאשם 3 שלל נזקקות טיפולית לאור גרסתו, ובסיכום לא הובאה המלצה על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, והומלץ בנוסף לכל עונש הטלת פיצוי למתלונן.

מסמכים נוספים שהוגשו ועדים

32. הוגש רישומו הפלילי של הנאשם 1 שכלל עבירות שתוארו לעיל, ושיש לציין התיישנו.
33. הוגשה בנוסף הצהרת נפגע העבירה על ידי המתלונן שתיאר את פגיעותיו, ותואר שהוא סובל מהפרעות פוסט-טראומטיות בהתאם לחוות דעת שצורפה, תוארו תיאורים אצל פסיכולוג ועלותם ותואר שעקב האירועים הוא נעדר מעבודתו משך כשבוע. תואר גם שהוא עדיין סובל מכאבים בלסת ונמצא במעקב רפואי. צורפו מסמכים שונים לתמיכה בטענות של המתלונן. בדיון המשך ביום 18.12.17 הוגש מסמך נוסף, אבחון פסיכולוגי שנערך מטעם המתלונן. עפ"י האבחון (שיש לציין לגביו שלא כל הפרטים העובדתיים המפורטים בו עולים בקנה אחד עם העובדות שנקבעו בהכרעת הדין) נקבע שהמתלונן סובל מפוסט טראומה בעקבות האירועים נשוא כתב האישום.
34. עוד יצוין שהעידו מספר עדי אופי לטובת הנאשמים. מפקדו של אבי מהצבא שנתן לגביו חוות דעת חיובית, אדם בשם חיים תמיר שהעיד לטובת הנאשם 1 שהוא שכנו בבנין בו גר הנאשם 1. הוא תיאר את הנאשם 1 ומשפחתו כשכנים טובים. אדם נוסף, בן בנימין גולדרינג העיד לטובת הנאשם 1 על בסיס היכרות של 30 שנה עמו ממקום העבודה. חוות דעתו הייתה חיובית והוא תיאר שהנאשם 1 סייע לו בשלבים שונים של החיים. אדם נוסף בשם הראל אברהם העיד גם הוא לטובת הנאשם 1 על בסיס היכרות ממקום העבודה במשך שנים רבות. גם הוא נתן חוות דעת חיובית ביחס אליו והתקשה להאמין שביצע את העבירות שיוחסו לו. אחרון העיד לטובת הנאשם 1 אדם בשם שמואל בן חיים ששירת עם הנאשם 1 בצבא, ותיאר כיצד הנאשם 1 מסייע לו בפעולותיו ההתנדבותיות בעמותה שפועלת לטובת משפחות שבמצוקה.

דין

35. מבחינת ההבחנה בין הנאשמים, וכפי שנקבע בהכרעת הדין, לנאשם 1 (משה בזק) יש לייחס את התפקיד הדומיננטי במהלך האירועים נשוא כתב האישום. הוא זה שהיה מעורב בתחילת התקרית עם המתלונן (מבלי לקבוע מי יזם את התקרית מלכתחילה). ביוזמתו הגיעו הנאשמים הנוספים, שהם בניו (ואדם נוסף שזהותו לא התבררה), לתוך התקרית. ברור מתוך הדברים שנקבעו בהכרעת הדין כי הבנים פעלו בעקבות אביהם. אין בכך כדי לפטור אותם מאחריות בהיותם בוגרים אך יש בכל זאת מקום לאבחן בין מעשי האב לבין מעשי הבנים בשלב הענישה.
36. במקרה דין נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על שלמות הגוף, בטחון הציבור ובטחון הפרט, כאשר הפגיעה היתה במידה בינונית. אין צורך לחזור על החומרה שיש בהפעלת אלימות במקומות ציבוריים או ציבוריים למחצה כגון מכוני כושר. אמנם, כפי הנראה, נפל סכסוך בין הנאשם 1 לבין המתלונן על דבר מה פעוט (במקרה זה העברת ערוץ בטלוויזיה), אך ברור שאין בכך להצדיק ולו ברמז החלטת הנאשם 1 להביא את בניו והחלטת כל הנאשמים (יחד עם האדם הנוסף) לתקוף את המתלונן.

מדובר כמובן באירוע אחד המצדיק קביעת מתחם אחד לכל העבירות.

37. על בסיס נסיבות האירוע, לגבי הנאשם 1, בשונה מהנאשמים האחרים, בוצע תכנון מוקדם ביחס לתקיפה, או לכל הפחות יותר תכנון מאשר אצל הנאשמים 2 ו-3. חלקם היחסי של הנאשמים בתקיפה עצמה אינו ניתן להפרדה בצורה חדה וכל אחד מהם נושא באחריות שווה לתוצאה הכללית. עם זאת, כפי שצוין לעיל נותר הרושם שהנאשם 1 הוביל את העניינים. נגרם נזק בפועל למתלונן שכלל שברים בפניו, כאשר בעניין זה יצוין שנכונה טענת הסניגורים שלא נגרם נזק פיזי צמית למתלונן. עם זאת נטענו טענות לנזקים נפשיים. הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה היו פסולות והנאשמים יכלו להבין את הפסול במעשיהם ועניין זה חל ביתר שאת על הנאשם 1, שהוא המבוגר בבני המשפחה.

38. באשר למתחם הענישה, קיים מנעד רחב בעניין זה. בהתחשב בנסיבות האירוע והשיקולים שפורטו לעיל, נראה לי שמתחם הענישה נע בין שישה חודשי מאסר בפועל ועד לשלוש שנות מאסר בפועל.

39. ביחס לנאשם 1, ניתן תסקיר שלילי. בנוסף הוא בעל עבר פלילי, גם אם מדובר בעבר רחוק. לא ניתן לקבוע ביחס אליו שמדובר במעידה חד-פעמית. ביחס לנאשמים 2 ו-3 יש לציין לזכותם את עברם הנורמטיבי והחיובי כפי שבא לידי ביטוי בעדויות ובמסמכים שהוגשו מטעמם. בעניינם, ניתן לקבוע שמדובר במעידה חד-פעמית.

אני ער להיעדר ההמלצה החיובית בתסקירים של הנאשמים 2 ו-3, ואולם נראה לי שבמכלול הדברים, יש לאזן את האמור בתסקירים אל מול קורות חייהם החיוביים וקווי האופי העולים מהם.

אשר על כן, אני מטיל עונשים כדלקמן:

על הנאשם 1:

40. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי הימים בהם שהה במעצר (19 ימים - מיום 20.5.16 ועד יום 7.6.16).
41. הנאשם יתייצב לתחילת מאסרו ביום 28.1.18 בבית מעצר קישון כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות של מיון מוקדם עם ענף אבחון ומיון של השב"ס, טל: 08-9787336, 08-978377.
42. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים ממועד שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות.

על הנאשם 2:

43. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם להמלצה שהתקבלה מאת הממונה על עבודות שירות.
44. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים ממועד סיום ריצוי העונש כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות.

על הנאשם 3:

45. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם להמלצה שהתקבלה מאת הממונה על עבודות שירות.

46. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים ממועד סיום ריצוי העונש כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות.

47. כל אחד מהנאשמים יפצה את המתלונן בסך 15,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.6.2018.

ניתן היום, כ"א טבת תשע"ח, 08 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.